

زندگی و اشعار مولانا جلال الدین محمد بلخی رومی

نوشته: دکتر اسد میمندی

روز ۳۰ سپتامبر امسال، هشتصد و ششمین سال تولد مولوی رومی بود. رومی، شاعر برجسته و مرد مقدس ایرانی، نویسنده دیوان مثنوی میباشد، کتابی که هر کلمه آن خرد و فرزانگی او را به وجهی روان و زیبا بیان می کند. سالهای زندگی رومی از ۳۰ سپتامبر ۳۰ ۱۲ تا ۱۷ دسامبر

۲۲۷۳ می باشد.

دیوان مثنوی شامل شش کتاب و ۲۵۰۰۰ خط است. قبلا در مقاله دیگری در این صفحه، در باره "قدرت کلمات" به خواننده پیشنهاد شد که توجه مخصو صبی به کلمه اول هر کتابی بکند. کلمه اول مثنوی رومی "بشنو" است (بشنو از نی چون حکایت می کند، از جدایی ها شکایت می کند). این کلمه اشاره ای است به اینکه "شنیدن" از "عشق" سرچشمه می گیرد. سعدی (۱۲۱۰-۱۲۹۰) شاعر نامدار ایرانی که همزمان با مولانا زندگی می کرده است اهمیت گوش دادن را چنین شرح می دهد. " به انسان دو گوش برای شنیدن و یک زبان برای صحبت کردن داده شده است. بنابر این ما باید دو برابر از صحبت کردن، به دیگران گوش بدهیم."

اشعار رومی شهرت جهانی دارد و به زبانهای مختلف در بسیاری از کشورهای دنیا ترجمه شده است. همچون کتاب انجیل و "اعترافات" آگوستین مقدس، مثنوی مولوی یکی از پر فروشترین کتاب های دنیا می باشد. یکی از نگرانی های من این است که تعدادی اشخاص حقه باز که به زبان و فرهنگ فارسی و ایرانی آشنایی ندارند خود را کار شناس ادبی و متخصص اشعار رومی جای زده اند. اینها اشخاصی هستند که دنیای ادبیات را آلوده می کنند. در خواندن تفسیرات اشعار مولانا، یکی از وظایف ما این است که از منابع معتبر استفاده کنیم.

رومی یک صوفی بود. او "عشق" را مظهر قدرت پروردگار می دانست و معتقد بود که "عشق" زندگی انسانها را عوض میکند و تنها راه رسیدن به رستگاری در آخرت است. "عشق" دروازه ورود به دنیای دانش، خرد، آموزش، رشد فکری و روانی می باشد. بر خلاف عقیده عمومی، صوفیگری شاخه ای از اسلام نیست. نوشته های افلاطون در باره افکارسقراط نشان می دهد که استاد بزرگ سقراط، خود یک "صوفی" بوده است. موعظه عیسی در روی کوه و کتاب ماتیو فقط به وسیله یک صوفی، یا کسی که "عشق" را تنها راه ارتباط و وابستگی بین انسانها و خدا من داند، نوشته شده است.

کنسرت بانو پریسا: دوم نوامبر، دانشگاه دوک، بلیط ۳۰ دلار در گیشه، ۲۰ دلار برای اعضای کانون

To order tickets please visit Duke's main website tickets.duke.edu or call 919-684-4444. ICSNC members contact Kanoon.

رومی معتقد بود که حل مسایل انسانی در وجود خود اوست نه در یک مرشد، زیرا که هدف مرشد مهار کردن روح افراد و خالی کردن جیب آنها می باشد....هر چند در قرن سیزدهم دانش زیادی در مورد ساختمان داخلی مغز و سلول های مغزی و طرز ارتباط آنها با هم وجود نداشت، رومی به پیروانش تاکید می کرد که برای حل مسایل زندگی به "درون" خود نگاه کنند. "درون" انسانها افکار، اسرار، بدن و همچنین خدابیست که در وجود شان جای گزین

رومی بر ضد عقاید تعصب آمیز دینی، ملاهای بی وجدان، تبعیض بین انسانها و همچنین متظاهران دینی بود. فیلسوف فرانسوی، ولتر، نویسنده و دانشمند بر جسته قرن هجدهم، در مورد افکار رومی و عقاید اودر مورد خدا پرستی، عشق، روشنفکری و پذیرش دیگران اشارات زیادی کرده است. در تجلیل رومی، این شعر او را به دوستان عزیز تقدیم می کنم.

ترجمه به فارسى: دكتر شهلا باقرى

مرده بُدم زنده شدم گریه بُدم خنده شدم دیده سیرست مرا جان دلیرست مرا گفت که دیوانه نئی لایق این خانه نئی گفت که تو مست نئی رو که از این دست نئی گفت که تو کشته نئی وز طرب آغشته نئی گفت که تو زیر ککی مست خیالی و شکی گفت که تو شمع شدی قبله هر جمع شدی گفت که شیخی و سری پیشرو و راهبری گفت که با بال و پری من پرو بالت ندهم گفت مرا عشق کهن از بر من نقل مکن چشمه خورشید توئی سایه گه بید منم تابش جان یافت دلم واشد و بشکافت دلم صورت جان وقت سحر لاف همي زد ز نظر شکر کند کاغذ تو از شکر بیحد تو شکر کند خاک در م از فلک و چرخ و نجم شکر کند چرخ و فلک از مَلِک و مُلک و مَلَک شکر کند عارف حق کز همه بردیم سبق از توام ای شهره قمر در من و در خود منگر ز هره بدم ماه شدم چرخ دو صد آه شدم

باش چو شطرنج کنان خامش و خود جمله زبان

دولت عشق آمد و من دولت پاینده شدم زَ هرهٔ شیرست مرا زُ هرهٔ تابنده شدم رفتم و دیوانه شدم سلسله در نده شدم رفتم و سر مست شدم وز طرب آکنده شدم پیش رُخ زندگیش کُشته و افکنده شدم گول شدم مول شدم وز همه برکنده شدم شمع نیم جمع نیم دود پراکنده شدم شیخ نیم پیش نیم امر ترا بنده شدم در هوس بال و پرش بی پر و پرکنده شدم گفتم آری نکنم ساکن و پاینده شدم چونکه زدی بر سر من پست و گُدازنده شدم اطلس نو بافت دلم دشمن این ژنده شدم بنده و خر بنده شدم شاه و خدا بنده شدم کامد او در بر من باری داننده شدم کز اثر گردش او نور پذیرنده شدم کز کرم و بخشش او روشن و بخشنده شدم بر زبر هفت طبق اختر رخشنده شدم كز اثر خنده تو گلشن خندنده شدم يوسف بودم اكنون يوسف زاينده شدم

کز رخ آن شاه جهان فرّخ و فرخنده شدم

من چو *سُها بودم نک مهر درخشنده شدم

بنده بُدم شاه شدم زهره بدم ماه شدم

* سُها ستاره کم نوری است نزدیک ستاره ناق (از ستاره های خرس بزرگ). در زمان قدیم که مردم دسترسی به پزشگ نداشتند قدرت بینایی خود را با این ستاره آزمایش می کردند و اگر می توانستند ستاره را ببینند، می دانستند که قدرت بیناییشان خوب است.

The Life and Poetry of Mowlana Jalal-Al-Din Mohammad Balkhi Rumi

By Assad Meymandi, MD, PhD, DLFAPA*

September 30, is the 806th natal anniversary of Mowlana Jalal-Al-Din Mohammad Balkhi Rumi, the illustrious Persian poet and saint, author of Divan *Masnavi*, a colossal book of poetry imparting wisdom with its every word. Rumi's years were September 30, 1207 to December 17, 1273. *Divan Masnavi* consists of six books and well over 25,000 lines. Faithful readers of this space recall the essay on power of words suggesting to pay special attention to the first word of books read. Rumi's imposing *Divan's* first word is "Listen", connoting that listening is an act of love...Other sages including a contemporary of Rumi, Persian poet Sheikh Mosleh-Al-Din Saadi (1210-1290) illustrated the importance of listening "one is given two ears to listen and one tongue to speak. So, one must listen twice as much as one speaks.."

Back to Rumi. Mowlana's work enjoys worldwide acceptance translated into hundreds of languages. Like the Bible, Saint Augustine of Hippo's Confessions, it is a perpetual best seller. One of my major concerns is that literary charlatans, especially the phonies who line their pockets by exploiting Rumi, posing as experts, and not knowing Farsi or the Persian culture. They contaminate the literary medium. Be careful of what you are dished out as Rumi.

Rumi was a Sufi. He held love (Farsi, Eshgh) as the supreme power that transforms lives. Eshgh, the pathway to salvation... Eshah, the gate to the world of knowledge, cognition, learning and transcendence. In the contrary to common belief, Sufi is not a branch of Islam. Looking at the writings of Plato who recorded the teachings of Socrates, we know that Socrates, the Ostad himself was a Sufi. The Sermon of the Mount and the five part Gospel of Matthew (just like Pentateuch that has five parts) could not have been written by anyone but a sufi or one who holds Love as the ultimate in human to human and human to God relationships. I will devote a series of "MM" on Sufi and Sufism. Rumi held that the solution to human problems lies within. Not in some creepy Morshed (guru) who preaches to just submit your soul and remit your pocketbook... Although in the 13th century little was known about chemistry of the brain and neurotransmitters, Rumi strongly suggested to seek solution to our problems within (Farsi, doroon), our thoughts, our bodies, and our inner secrets (Farsi, Asrar).

Rumi was anti-cleric, anti dogma, anti exclusion, and anti religious pretense (hypocrisy). The French *Philosoph*, as he was called, François-Marie Arouet de Voltaire (1694-1778), the well known 18th century thinker and writer, has referred extensively to the intellectual construct of Rumi and Rumi's treatment of deism, love and toleration.

Celebrating the master's birthday, I am offering a few lines of Rumi's wisdom translated by a learned scholar, Nader Khalili.

This article was originally published on September 30th online, in Dr. Meymandi's Monday Musings column.

I was dead, I came alive, I was tears, I became laughter all because of love, when it arrived my temporal life, from then on changed to eternal love said to me, you are not crazy enough you don't fit this house I went and became crazy, crazy enough to be in chains love said you are not intoxicated enough you don't fit the group I went and got drunk, drunk enough to overflow with light-headedness love said you are still too clever filled with imagination and skepticism I went and became gullible and in fright pulled away from it all love said you are a candle attracting everyone gathering everyone around you I am no more a candle spreading light I gather no more crowds and like smoke, I am all scattered now love said you are a teacher, you are a head, and for everyone, you are a leader I am no more, not a teacher, not a leader just a servant to your wishes love said you already have your own wings, I will not give you more feathers and then my heart pulled itself apart, and filled to the brim with a new light overflowed with fresh life now when the heavens are thankful that

because of love I have become the giver of light.

ICSNC Board of Directors

Kazem Yahyapour: President
Behrouz Mohebbi: Vice President
Moujan Khorram: Treasurer
Maria Thoenen: Secretary
Ali Khorram: Board member
Shahla Bagheri: Board member
Mehdi Emamian: Board member
Shahla Adel: Board member
Majid Roohafza: Board member

In This Issue:	Page
Mowlana: Farsi version	,,2
Mowlana: by Dr. Meymandi	4
Profile Article: Kazem Yahyapour	6
Transcontinentasl Travel : Nazi Kite	8
Mehregan: by Maryam Tabibzedeh	9
Interview :Banoo Parissa's Concert,	10
Poetry	12
The Second Generation: by Pegah Kamrani	13
The Mystery of Ronoake,,,,	14
Perseverance of Persian Civilization: Mr. Shammas	15
Dariush the Great: by Mrs. Ebrahimi	16
Jokes	17
The Persian Sonnati music: by Shahram Mazhari	18
How to Store Avacados	19
Kanoon News	20
Victory at the International Festival	21
Preservation of our Heritage, Nazi Kite	22

Please notify ICSNC of any change in your mailing or email address:

icsnc@icsnc.org - Phone: 919-466-9903

شرح روی جلد: بوم گل و مرغ، نمونه ای از جلد کتب تاریخی کهن ایران

Cover: The flower and the bird. A sample of Iranian manuscript, Safavi period.

Editor's Letter

The profile article in the summer issue of Peyvand began with these words: "Ali Regimand is an alumni of North Carolina State University...." I had sent the article to three well educated persons prior to publishing, but nobody noticed the error. After the newsletter was published, Dr Meymandi gently pointed out to me that the correct sentence was: "Ali Regimand is an alumnus of...." This sent me on a frenzied search to figure out why I had made such an error.

"Common Errors in English usage" by Paul Brians explains: "We used to have 'alumnus' (male singular), 'alumni' (male pleural), 'alumna' (female singular), and 'alumnae' (female pleural); but the latter two terms are now popular only among older female graduates, with the first two terms becoming unisex. However, it is still important to distinguish between one alumnus and a stadium full of alumni."

The university stores have not helped this dilemma as they continue to put products on the shelves saying "I am an alumni of _____ University. Nowadays, many use the informal terms "alum" and "alums" to avoid the problem.

So, to the academic reader, "Ali Regimand is an alumnus of NCSU...." To the salesperson at the university store, Regimand is an alumni of NCSU. And to Generation X, he is an alum of NCSU!

Iranian Cultural Society of North Carolina

PO BOX 32217, Raleigh, NC 27622

www.ICSNC.org

Fall Issue of Peyvand, ICSNC Newsletter #87

Editor: Shahla Bagheri, MD

Design Consultant: Majid Roohafza

Farsi Editor: Jamileh Pilaram

Please send your questions or comments to:

Bagherimd@gmail.com or mail your comments to:

ICSNC/Peyvand, PO BOX 32217, Raleigh, NC 27622

Disclaimer:

The views expressed are those of the public and, unless specifically stated, are not those of the ICSNC and

Peyvand newsletter.

Sailing a Dynamic Life

Kazem Yahyapour

Family man, businessman, marathon runner and passionate volunteer

In 1976, the Iranian Imperial Navy deployed the first group of Iranian naval cadets to Norwich University in Vermont marking a historic moment in the country's maritime defense. In April 1980, following the revolution in Iran, the US State Department ordered the deportation of "Officials and employees of the Islamic Republic of Iran," or anyone holding a diplomatic visa. The 80 Iranian students at Norwich, including the first female cadets in Iran's naval history, received 48-hour notices to leave the country. "The most difficult part was having no time to say good-bye to our many friends" says Kazem Yahyapour. On the day of departure, in a very sad and emotional ceremony, cadets said good-bye to their American friends and school officials. The young cadets did not know if they would ever return to the US, see their American friends again, or graduate from the school where they had spent the last four years. They were uncertain of the future that awaited them upon returning to Iran.

And so, in these turbulent times in his country's history, Kazem Yahyapour, now a small business owner in Raleigh and a former vice president at Nortel, began his young adult life.

Born in Tehran and the 4th of five children, Mr. Yahyapour grew up in a loving and caring family. He enjoyed a playful and happy childhood filled with love and support. After finishing Safavi High School, he passed the Imperial Iranian Navy entrance exam and upon acceptance began his formal training in the Navy. His love for the sea and aptitude for leadership made the Navy a perfect fit for the youthful and energetic Yahvapour. Nine months after joining the Navy, he was among the first group of students who were selected to travel to the US to begin their studies at Norwich University, the oldest private military university in the US. At Norwich, he was the leader of the Iranian students, the captain of the soccer team and was selected to become a member of the 12 person honor committee; a committee whose responsibility was to ensure that the student body, including the committee members themselves, upheld a high standard of ethical behavior. Serving as a Battalion commander during this period, he acquired many leadership skills and honed his problem

solving acuity, while working towards the completion of his studies in electrical engineering. Yahyapour remembers clearly the day he was informed that President Carter ordered all Iranian military students and those holding diplomatic passports to leave the country. Some students elected to remain in the US by applying for asylum but Yahyapour who felt obligated to the other naval cadets and his country returned to Iran. Upon his return, he reported to the Navy in Iran where after a few months he was told that there was no need for him in the Iranian navy and he was dismissed. As the political atmosphere in Iran became more turbulent, Yahyapour decided to return to the US. In 1981 he was back in the US and started working for ITT. He met his wife Karen in Boston, MA and they got married in 1983. Yahyapour considers meeting Karen the most fortunate event of his life. Meanwhile, he got an MBA degree from Southern New Hampshire University. In 1984, he began working for Nortel and in 1989, Yahvapour and his young family relocated to Raleigh. Yahyapour stayed with the company until 2002 when he left Nortel and established his own business. a successful finance company.

Yahyapour has always been enthusiastically involved in a variety of sports, and always in the pursuit of being the best he could be in all these activities. He excelled in soccer, tennis, skiing, and golf. He played sports not only for pure enjoyment but also because he knew physical activity contributed to good health. At 48, Yahyapour

Sailing a Dynamic Life

Kazem Yahyapour

Family man, businessman, marathon runner and passionate volunteer

confronted yet another hurdle when he endured a heart attack. Yahyapour had lost his father and older brother both in their early 50's, as well as many other relatives, to heart attacks. Heart disease was prevalent on both sides of Yahyapour's family. Being proactive, and a fighter, as if locking horns with destiny, he began moving, and planning a new path for his life to overcome this most recent and serious obstacle. Four months after his diagnosis, he ran the Myrtle Beach Marathon in 4 hours and 2 minutes. Losing weight and firming up were obvious physical changes that resulted from disciplined running but it was the emotional effects of running, or the runner's high, that engaged him in a lifelong commitment to running.

Fascinated by his newfound discovery, he wished to share this joy with others. At this time, he began to organize races, raising funds to help different causes. The first race he organized was the Wakefield High School 5K to help raise awareness of teen drinking and driving and drug use and to raise money for Wakefield high school's "Just Think First" program. This program, now in its' seventh year, continues to provide powerful messages to young people regarding safe and responsible choices they can make. After his success with the 5K race, Yahyapour turned his attention to larger goals. He helped found the City of Oaks Marathon in 2007 which put Raleigh on the national running map. In 2009, he helped establish a third local race, the Tobacco Road Marathon. The money raised from this marathon has benefitted the Wounded Warrior Project, the local chapter of the American Red Cross, the Juvenile Diabetes Research Foundation and the Rails to Trails Conservatory in the Triangle area. To date, the Tobacco Road Marathon has donated over \$300,000 to charity.

Yahyapour has finished 19 Marathons, his favorite being the Boston Marathon. His goal is to run 10 consecutive Boston Marathons. Last April, he completed his 9th Boston Marathon and finished the race 15 minutes before the bombing occurred in Boston. Yahyapour and his wife Karen returned to Raleigh safely, but deeply affected by the tragedy that had ensued. Being an organizer and a doer, he felt that he had to do something to honor the memory of the victims. One week after the bombing, he organized a three-mile race expecting a couple of hundred people to show up. The event became a much bigger triumph when an estimated 3000 runners ran in the race to support the victims of the senseless tragedy in Boston.

Currently, all members of Yahyapour's family run, including his 11 year old mutt, Inga, his favorite running buddy. Kazem and Karen have three children. Matthew 28, graduated from Vanderbilt University and is currently working at his father's company. Michael 26, earned a

business degree from UNC Wilmington and he too works for his father's company. Leila 24, a graduate of UNC Wilmington, works at SAS in Cary.

Strong family bonds, hard work, volunteering, sports, and running marathons have been the forces that have shaped Yahyapour's life. Nowadays, he spends many days on his boat. Navigating the ocean, he has seen his youthful dream of seafaring, a reminder of his cadet days, fulfilled.

Yahyapour with his running buddy, Inga.

Auto Dealers Investments, Inc.

Kazem Yahyapour 919-280-9737 I arrived at the RDU airport one spring evening in the

early 80's. At that time, the airport consisted of only one small terminal with a single parking lot and an adjacent motel. My sister and brother-in-law picked me up and took me to their house. During the drive to their home in North Raleigh, I saw only narrow two-lane roads and many trees. I wondered where the residential houses were, where people lived, and shopped. I was surprised not to see people walking alongside the streets.

The next day my brother-in-law took me to Raleigh's main shopping mall, Crabtree Valley Mall. The mall was only half the size of what it is today. It was not what I expected. I was extremely disappointed to learn that

Raleigh had very limited cultural offerings or events tied to the International community. Ethnic shops, grocery stores, and restaurants were almost nonexistent. I remember that there was one ethnic market on Western Boulevard, but its selection of foods and ingredients was poor. Despite the store's shortcomings, members of the ethnic community shopped there because regular grocery stores did not carry any ethnic items.

At home in Iran, I had always enjoyed attending cultural events, concerts and educational programs. The absence of such happenings made me feel a loss, so I began to travel to Washington DC quite often in order to gain some exposure to other cultural offerings. At the end of each of my trips to Washington, DC, I would load my car with basmati rice, exotic herbs, fruits, and other delicacies that I couldn't find in my new home in North Carolina. During visits back to my home in Iran, I would stuff my suitcases with various types of food, clothing, and hand made goods that I could not find anywhere at the Research Triangle Park.

Over the years Raleigh and the Research Triangle area have experienced tremendous growth. In 1990, approximately 16,000 foreign born citizens lived in the area. The 2010 census revealed that there are now nearly 120,000 foreign born citizens living here. Today, people from all seven continents, representing countries such as Kenya, Egypt, South Africa, Nigeria, Cuba, Mexico, Colombia, Canada, China, India, Vietnam, Lebanon, England

8

Germany, Italy, Russia, and Australia all proudly call Wake County home. More and more people of all nationalities are moving to the area because of the ways in which we honor and celebrate diversity here.

I have been involved with International Focus for 28 years and have witnessed a great deal of change and growth. This area has flour-

ished and has become quite vibrant. Today, there are numerous cultural and educational events. Multiple ethic cultural centers have been organized and the ethnic population has grown tremendously. Ethnic restaurants and markets can be found in nearly every shopping center. Every week, International Focus's calendar of events, as well as those of more than 100 ethnic associations, highlights an abundance of cultural activities and programs taking place throughout the Triangle. My involvement with International Focus has helped me connect and collaborate with my neighbors to create a rich community that benefits from the wealth of creativity. wisdom, and friendship our Triangle international family has to offer. I'm grateful to have had the opportunity to be a part of International Focus and the International Festival of Raleigh. For me, the International Festival has been the one event which brings a multitude of cultures together under one roof and provides all participants with the opportunity to learn about one another and our wonderful triangle community.

This article, by Ms. Nazi Ahmadi Kite, was originally published in the September issue of Boom Magazine.

جهان نو ز داد از سر ماه نو

همه عنبر و زعفران سوختند

به کوش و به رنج ایچ منمای چهر

جشن شاهان و خسروان آمد

بدل باغ و بوستان آمد

نوشته مريم طبيب زاده

بش ممرگان

مانند نوروز، مهرگان یکی از بزرگترین جشن های ایرانیان است. میدانیم که در جوامع کشاورزی، بهار فصل کاشت و پائیز موقع برداشت است. بنا بر این جای شگفت نیست که نیاکان ما شروع بهار را که فصل جنب و جوش است واول پائیز را که فصل برداشت محصول می باشد، جشن می گرفتند و به شادی و پای کوبی می پرداختند. عده ای برآنند که در زمانی از تاریخ کهن ایران، مهرگان روز اول سال بوده است. ولی بر اساس نوشته اوستا، تقویم ایرانیا ن پیش از دوره هخامنشی دارای دو فصل تابستان و زمستان بوده و نیاکان ما آغاز هر فصل را جشن میگرفته اند. البته طبق گفته هاشم رضىي، اير انشناس اير اني، جشن مهرگان كهن سال تر از اوستا میباشد . مهریا میترا به معنای فروغ، روشنائی، دوستی وپیوند است و مهرگان، یعنی "جشن مهر" از آئین میترائیسم سرچشمه گرفته است. در زمان هخامنشیان، مهرگان در روز اول مهر جشن گرفته میشد. در زمان ساسانیان، مهرگان روز ۱۶ مهر شروع و در روز ۲۱ مهر به پایان میرسیده است. ایرانیان قدیم معتقد بودند که اهورامزدا یاقوت را دراول نوروز و زبرجد را در روز مهرگان آفریدهاست.

مراسم مهرگان:

به گفته ویکی پیدیا، مردم در این روز جامه ار غوانی پوشیده و بهم هدیه میدادند. در میان سفره مهرگان که با پارچه ار غوانی رنگ تزئین میشد، گل مخصوص "همیشه شکفته" گذار ده و آنرا با گلهای دیگر آذین میکر دند. امروزه نمى دانيم كه آيا كل "هميشه شكفته" نام كلى بخصوص بودهاست يا نام عمومی گلهایی است که برای مدت طولانی شکوفا میمانند. در پیرامون این گلها، چند شاخه درخت مینهادند و با میوههای پاییزی که ترجیحاً به رنگ سرخ بودند مانند: سنجد، انگور، انار، سیب، به، ترنج، انجير، كُنار، زالزالك، ازگيل، خرما، خرمالو و انواع آجيل مانند بادام، پسته، فندق، گردو، و تخمه و نخودچی، سفره را تزیین میکردند.

دیگر خوراکیهای خوان (سفره) مهرگان عبارت بود از آشامیدنی و نانی مخصوص. یک نوشیدنی که از عصاره گیاه "هوم" که با آب یا شیر رقیق شده بود، فراهم میشد و همه شرکت کنندگان جشن به نشانه پیمان، از آن مینوشیدند. نان مخصوص مهرگان از آمیختن آرد هفت نوع غله گوناگون مانند گندم، جو، برنج، نخود، عدس، ماش و ارزن تهیه میگردید. دیگر لاز مه های سفره مهرگان عبارت بود از: جام آتش یا شمع، شکر، شیرینی، خوراکهای محلی و گلاب پاش.

در مراسم جشن مهرگان، شرکت کنندگان آواز میخواندند و میرقصیدند. شعلههای برافروخته آتشدان پذیرای خوشبوییها مانند اسپند، زعفران و عنبر میشد و نیز گیاهانی چون هوم که موجب خروشان شدن آتش میشوند روى آتش مى پاشىيدند.

فردوسی این روز را روز پیروزی فریدون بر ضحاک دانسته و گوید: ندانست جز خویشتن شهریار بیار است با کاخ شاهنشهی به سر بر نهاد آن کیانی کلاه گرفتند هر کس ره بخردی به آیین، یکی، جشن نو ساختند

فريدون چو شد بر جهان كامكار به رسم کیان تاج و تخت مهی به روز خجسته سر مهر ماه زمانه بی اندوه گشت از بدی دل از داوری ها بیرداختند

می روشن و چهره ی شاه نو بفرمود تا آتش افروختند

کنون یاد گارست از و ماه مهر

رودكى درباره ى مهرگان چنين سرودهاست:

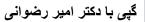
ملكا جشن مهرگان آمد

جز به جای ملهم و خرگاه

For catering info, contact Mehdi (919) 649-6666.

کنسرت بانو پریسا و گروه دستان در دانشگاه دوک

گفتگوی پیوند با دکتر رضوانی به مناسبت کنسرت بانو پریسا در دوم نوامبر

پرسش: دکتر رضوانی آشنایی شما با صدای بانو پریسا از چه زمانی شروع شد؟

پاسخ: آشنایی من با صدای بانو پریسا، با شنیدن آوای دلنشین او در شبهای جشن هنر شیراز آغاز شد. شنیدن هر نوع موسیقی اصیل همواره شور و حال ویژه ای را در من ایجاد میکند که بیان آن چندان ساده نیست. این نوع موسیقی که از دل تاریخ بر میخیزد و بیا نگر عواطف و احساسات پاک اقوام ایرانی است، بُعد زمان را برای من از بین میبرد و خودم را در فضایی لایتناهی حس میکنم که زمان بر آن حاکم نیست. آوای خوش بانو پریسا چنین حالتی را در شنونده ایجاد می کند.

پرسش: ممکن است درمورد زندگی و هنر موسیقی ایشان توضیح بدهید؟

پاسخ: بانو پریسا یکی از چهره های شاخص موسیقی اصیل ایرانی است که علیر غم طوفان های سهمگین اجتماعی، همچنان توانسته است به کار های خود ادامه داده و شکوفا تر شود. ایشان کار های هنری خود را در سن جوانی با تشویق خانواده و زیر نظر اساتیدی مانند استاد محمد کریمی آغاز کردند و از همان ابتدا مورد توجه بزرگان موسیقی ایران همچون استاد علیزاده و دکتر صفوت قرار گرفتند. بخاطر ویژگی صدا و اصالت هنرشان از جمله معدود خوانندگانی بودند که در هر سه جشن هنر شیراز قبل از انقلاب به اجرای کنسرت پرداختند.

بانو پریسا در کار هنری خود با اساتیدی چون استاد حسین علیزاده، استاد ذوالفنون، استاد عمومی، استاد لطفی، استاد مشکاتیان و اساتید دیگر، کارهای به یاد ماندنی به یادگار گذاشته اند. بعد از انقلاب بخاطر محدودیت در اجرای موسیقی برای بانوان، ایشان به کار تدریس موسیقی پرداختند ولی همچنان در خارج از ایران به کارهای هنری و اجرای کنسرت ادامه دادند. ایشان در بسیاری از کشورهای آسیا، اروپا و آمریکا کنسرت اجرا کرده و همواره با استقبال هنر دوستان روبرو شده است.

پرسش: بانو پریسا با گروه دستان آواز می خوانند. لطفا در مورد این گروه توضیح بدهید.

پاسخ: گروه دستان در سال ۱ ۹ ۹ با همکاری هنرمندان برجسته ای چون کیهان کلهر، حمید متبسم، مرتضی اعیان، پژمان حدادی، حسین بهروزی نیا، محمد علی کیانی نژاد و سعید فرج پوری تشکیل شد.

اندیشه های هنری جوان و پشتکار این هنرمندان باعث شد که این گروه بسرعت جایگاه ویژه ای در پهنه موسیقی اصیل ایرانی پیدا کند.

مانند بسیاری از گروه های موسیقی در ایران، ترکیب نخستین این گروه نیز در طول زمان دچار دگرگونی شده است.

گروه دستان با هنرمندان بر جسته ای چون استاد شهرام ناظری و استاد سیما بینا، همایون شجریان و سالار عقیلی کنسرت های موفقی چه در داخل ایران و چه در خارج اجرا کرده اند و امروز این گروه یکی از گروه های برجسته موسیقی اصیل ایرانی است.

در برنامه ما در دانشگاه دوک، گروه دستان با شرکت حمید متبسم (تار و سه تار)، حسین بهروز نیا (عود)، سعید فرج پوری(کمانچه)، حمید هنری(تنبک) ارژنگ عطاالهی (دف) بانو پریسا را همراهی خواهند کرد.

پرسش: انگاره دعوت پریسا چگونه شروع شد و شما چه کار هایی در این مورد انجام داده اید؟

پاسخ: کوشش من همواره بر این بوده است که برجسته ترین هنرمندان کشورمان را در حد امکانات به این منطقه دعوت کنیم و بدون اینکه قصد تعریف و تمجید باشد، فکر میکنم با توجه به امکانات بسیار محدود، در این کار بسیار موفق بوده ایم. ما توانسته ایم سه بار استاد شجریان، دو بار استاد ناظری، و چندین بار استاد علیزاده و کلهر و استاد سیما بینا و برادران کامکار را در جمع خود داشته باشیم. دیگر اینکه تا به حال توانسته ایم حمایت مالی موزه نشر (موزه دانشگاه دوک)، دپارتمان موسیقی دانشگاه دوک، برنامه مطالعات زنان در دانشگاه دوک، دفتر امور منطقه ای دوک در دورهام و همچنین دفتر معاونت هنری دانشگاه دوک را جلب کنیم. بدون این کمکهای مالی انجام این برنامه بسیار مشکل مینمود.

گپی با دکتر رضوانی در مورد کنسرت پریسا

بانو پریسا در فستیوال هنر شیراز

بانو پریسا یکی از بزرگان موسیقی اصیل ایرانی است و شاید برجسته ترین خواننده زن موسیقی اصیل درزمان حال باشد. بانو پریسا همواره در لیست آرزوهای من بوده و خوشبختانه حدود یکسال پیش موفق شدم که ایشان و گروه دستان را به قلوب ایرانیان این منطقه دعوت کنم. ایشان پذیرفتند و ما مشتاقانه در انتظار ایشان و گروه دستان هستیم که با کولباری از عشق و امید از کهن دیار ایران راهی این سرزمین هستند.

پرسش: چه گروه هایی در اجرای این برنامه با شما همکاری می کنند؟

پاسخ: این برنامه متعلق به همه است. و کوشش بر این است که تمام ایرانیان این منطقه بتوانند از این برنامه ویژه استقبال و استفاده کنند. این برنامه به پیشنهاد مرکز هنری ایرانیان در کارولینا و با همیاری انجمن دانشجویان دوره لیسانس دانشگاه دوک آغاز شد و بلافاصله با کانون جهت همکاری در میان گذاشته شد که همانطور که انتظار میرفت، و مانند چندین برنامه در گذشته، کانون تمایل شرکت فعال خود را در برگزاری کنسرت اعلام کرد.

خبر خوش دیگر اینکه تا به حال توانسته ایم حمایت مالی موزه نشِر (موزه دانشگاه دوک)، دپارتمان موسیقی دانشگاه دوک، برنامه مطالعات زنان در دانشگاه دوک، دفتر امور منطقه ای دوک در دور هام و همچنین دفتر معاونت هنری دانشگاه دوک را جلب کنیم. بدون این کمکهای مالی انجام این برنامه بسیار مشکل منمود.

امیدواریم که ایرانیان هنر دوست و علاقمند به فرهنگ اصیل ایرانی در حد امکان خود در این کار فرهنگی ما را یاری دهند.

پیام: با شادمانی عرض میکنم که استقبال هموطنان عزیز در این منطقه از موسیقی اصیل ایرانی در ۲۵ سال گذشته بی نظیر بوده است. آنچنانکه هنرمندان با خاطرات خوش از این منطقه یاد میکنند. همین امر باعث شده است که با همت عده کثیری از دوستان توانسته ایم بهترین های موسیقی اصیل را بارها و بارها در جمع خود داشته باشیم. اطمینان دارم که این بار نیز هموطنان عزیز و قدر شناس با شرکت فعالانه خود به استقبال این هنرمندان ارزنده، که حامل پیام عشق و مهر و دوستی از کهن دیار ایران هستند، خواهند شتافت. شکی ندارم که خاطره خوش و عِطر سحر آمیزِ شب کنسرت، همراه با نغمه های آسمانی موسیقی ایرانی، شبی فراموش ناشدنی خواهد بود.

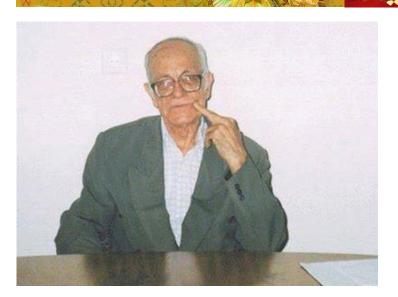
به امید دیدار در روز دوم نوامبر، و با سیاس فراوان

کی نوازی پرده عشاق چون عطار عاشق تا تو زیر پرده این غم چو زیر و بم نباشی

این خانه قشنگ است ولی خانه من نیست؛ این خاک چه زیباست ولی خاکِ وطن نیست؛ آن دختــــر چشم آبي گيسوي طلايي، طناز سيه چشمم، چو معشوقه من نيست؛ أنَ كشور نو، أن وطن دانش و صنعت، هرگز به دل انگیــــزی ایران کهن نیست؛ در مشهد و يزد و قم و سمنان و لرستان، لطفی است که در "کَلگری" و "نیس" و "پگن" نیست؛ در دامن بحر خزر و ساحل گیلان موجى است كه در ساحل "درياي عَدن" نيست در پیکر گلهای دلاویز شمیران عطری است که در نافه ی "آهوی خُتَن" نیست؛ آواره ام و خسته و سرگشته و حیران هرجا كه رَوَم، هيچ كجا خانه من نيست؛ آوارگي وخانه بدوشي چه بلايي ست دردی است که همتاش در این دیر کهن نیست من بَهر كِه خوانم غزل سعدى و حافظ در شهر عریبی که در او فهم سخن نیست؟ هرکس که زُند طعنه به ایرانی و ایران بی شُبهه که مغزش به سر و روح به تن نیست! "باريس" قشنگ است ولى نيست چو تهران " لندن" به دلاويزي شيراز كُهن نيست؛ هر چند که سرسبز بُوَد دامنهٔ "آلب" چون دامن البُرز، پُراز چین وشکن نیست؛ این کوه بلند است ولی نیست دماوند این رود چه زیباست ولی رود تَجَن نیست؛ این شهر عظیم است ولی شهر غریب است، این خانه قشنگ است ولی خانهٔ من نیست!

دكتر خسرو فرشيدورد، شاعر و نويسنده گرانقدر، چند سال پیش در سال ۲۰۰۸ در خانه سالمندان نیکان به دیار باقی

روانش شاد و یاد و تفکر او دراین اثرش همواره زنده یاد! با تشکر از ماریا احمدی تونن برای تهیه این شعر

ژاله اصفهانی 1971_7 . . V

شعراز: ژاله اصفهانی پیام به ستاره ای که از مدار خود خارج شده است

گریخت دختر خود سر ز خانمان خودش فرار کرد ستاره ای ز کهکشان خودش برید و دور شد از آشیان خودش و یا پرنده آبی، سر طلایی بود

> ستاره آی ستاره کجا، کجا رفتی به بیکرانی کیهان به آنورا رفتی و یا که زد به سرت در پی خدا رفتی

نیا نیا به سراغ زمین، ز دور بگو ستاره هر چه که خواهی به موج نور بگو به "انتحارى" و "اشغالگر" گرفتاريم که ما به گرد زمین گرم کشت و کشتاریم

شبان تیره چراغ تخیّل من باش ستاره از شرر کاینات ایمن باش بیا، بیا، اگر چه هزار سال دگر به جشنواره شادِ برابری بشر

با تشکر از آقای ایرج شماس برای تهیه این شعر

The Second Generation

By: Pegah Khosravi-Kamrani

"Why don't you just go bomb something?" said the 8th grade boy as I stepped into the classroom. My first reaction was visceral; my heart skipped a beat. Then the meaning of his words sunk in. That morning, the headline news story was that Iran had nuclear weapons. My head dropped as I connected my Persian ethnicity to this boy's impulsive comment.

The media seems always to pick a target. Stereotypes, especially when reinforced repeatedly, can change views and affect lives. The media stereotypes of the mid-eastern terrorist have followed me through my life, sometimes hovering in the shadows, sometimes with full body impact. I grew up painfully self-conscious about my olive skin, dark hair, and brown eyes. I felt like an outsider.

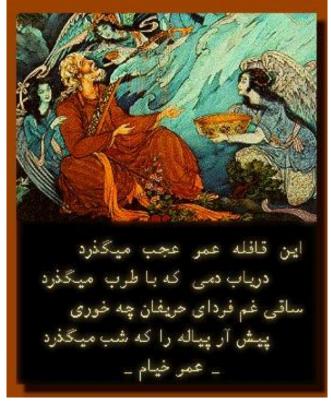
The bomb-producing stereotype is light years from the Persian values that filled my home. Raised in such a welcoming atmosphere, I pride myself on traditional and individual values. My parents strive to become the best versions of themselves, from hosting neighborhood parties to teaching me the meaning of family. The determination in their eyes has passed to mine; I live by inclusive and open-minded values. Individuality is valued, even in religion. Each person in my home prays once a day, in his or her own style. Equating violence to my Persian upbringing simply makes no sense, and the closest my family has come to making a bomb was a few years ago when the mac and cheese exploded in the microwave!

Whether or not the media stereotypes made sense, they still surrounded me, and I felt shame in my heritage. Gradually over several years, however, that shame evolved into a new and productive form. Now, misperceptions from the media propel me to help others in accepting different values and diversity. I know the pain of feeling excluded, but I also know the greater power of the accepting and warm atmosphere that my parents showed me. As captain of the track team, I try to be a role model, encouraging others to feel safe and proud in their own differences.

My Persian identity has become a privilege, rather than a source of shame. Nothing can break the bond I have with my heritage. Ironically, that 8th grade boy sparked a series of internal events and intuitive realizations that helped me grow and change. I am now unashamed to speak Farsi in public places, or to kiss the Quran before every track meet. I became driven to fight media stereotypes, to show the true nature of Iranians, to leave a positive influence on my friends and in the future, on my colleagues. I am honored to be a US citizen, but growing up Persian in this country has been a journey, with rewards, challenges, and accomplishments. As we often say in my family, محدود تتارد تتوع هيچ In English, this reads: Diversity has no limits. Although some might consider this a contradiction in terms, I know who I am: an Iranian American.

The Mystery of Roanoke

The North Carolina Page: To celebrate our home state of North Carolina we will dedicate a page to North Carolina in all our future Peyvand issues.

The fate of the Lost Colony of Roanoke is one of America's most famous unsolved mysteries. Years before the first permanent

Sir Walter Raleigh made efforts to found the first English colony in the area called North Carolina today.

English colonies were established in Jamestown, Virginia in 1607 and Plymouth colony, Massachusetts in 1620, attempts were made to settle a colony in Roanoke, in a place that is now North Carolina. By the late 16th century, the race for the New World was on, and Sir Walter Raleigh was appointed by Queen

Elizabeth I to establish an English foothold in the Americas. This would allow England to gain resources (i.e. gold), claim some territory, convert some pagans to Christianity and establish a base camp for raids on Spanish ships.

In 1584, Sir Walter Raleigh financed an expedition to find the perfect spot for his new assignment. His men returned with glowing reports of a "most pleasant and fertile" land, inhabited by a "loving and faithful" people, and it was decided that Roanoke Island's protected shores would be the perfect place to start England's first colony in the New World. With the Queen's blessing and financial support, soldiers were sent off to the shores of North America.

The first attempt by sending 108 men to Roanoke was unsuccessful and the soldiers returned, leaving 15 men behind to hold down the fort. For his second attempt at colonization, Sir Walter Raleigh decided to mix it up and add women and children to the group. He offered each settler a plot of land in the "cittie of Raleigh," they were sent to establish. These brave new colonists-two of them pregnant- arrived at Roanoke in July of 1587. They had planned to make a quick stop to resupply the 15 soldiers and then move inland. Upon their arrival, they found little evidence of the soldiers, and it was feared to be too late in the season to safely venture further. The colonists were left on Roanoke to settle in the abandoned ruins of their predecessors. Shortly after the colonists arrived, they celebrated the birth of the first English child in the New World, baby Virginia Dare.

Relations with the Native Americans were still troubled and grew worse after a series of miscommunications and ill-fated actions by the colonists. John White, now governor of the newly established colony, left for England to get supplies. Because of the impending war with Spain, Governor White was unable to return to Roanoke Island until 1590. When he arrived, three years later, the colony had vanished, leaving one tantalizing clue as to their whereabouts, the word "CROATOAN" carved on a post. "Croatoan" was the name of an island south of Roanoke that was home to a Native American tribe of the same name. The fate of those first colonists remains a mystery to this day and is one of America's most intriguing unsolved mysteries! White would make several more attempts to find his family and friends, but failed to unravel the mystery. Many theories have been formed on what happened to the settlers: drought-induced starvation, Spanish attack, lost at sea trying to return home or the possibility that the colonists moved inland and set up camp with the friendly Indians on Croatoan. In 2007, efforts began to collect and analyze DNA from local families to figure out if they're related to the Roanoke settlers, local Native American tribes or both. Despite the mystery, the lessons learned at Roanoke may have helped the next group of English settlers, who founded their own colony 17 years later, just a short distance to the north, at Jamestown.

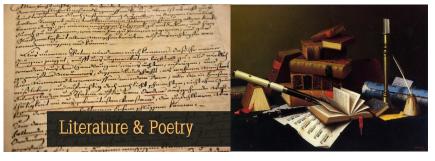
Why is North Carolina called the Tar Heel State?

In its early years as a colony, North Carolina settlements became an important source of tar, pitch, and turpentine for the naval stores, especially for the British navy. Tar and pitch were—largely used to paint the bottom of wooden British ships both to seal the ship and to prevent shipworms from damaging the hull.

After 1824, North Carolina became the leader in the United States for naval stores. By the Civil War, North Carolina had more than 1600 turpentine distilleries, and two thirds of all turpentine in the United States came from North Carolina.

At the time, tar was created by piling up pine logs and burning them until hot oil seeped out from a canal. Due to large production of tar, the state gained the nickname, Tar Heel and gained prominence during the American Civil War. At first, the nickname Tar Heel was a pejorative, but starting around 1865, the term began to be used as a source of pride.

In 1893, the students of the University of North Carolina founded a newspaper and christened it *The Tar Heel.* By the early 1900s the term was embraced by many as a non-derisive term for North Carolinians by those inside and outside the state of North Carolina.

پایداری تمدن ایران

نوشته: آقای ایرج شماس

مردان رفته با قلم پا کشیده اند

این خط جاده که بر دل صحرا کشیده اند

در فصلنامه شماره پیش نوشته کوتاهی در خصوص فرهنگ مداری مردم ایران آورده شده بود که امید است مورد عنایت خوانندگان قرار گرفته باشد. در روزگاری که گستره فرهنگی ما متاسفانه تحت الشعاع قضایا و عوامل دیگری قرار گرفته است و درخشش چشم نواز آنرا، خاکستر بی رونقی میپوشاند، نوشتارهایی از این دست شاید بتواند مفید بوده و به کالبد از نفس افتاده آن جان تازه ای بدمد.

در سودای این نیت، با استفاده از نظرات بعضی از دانشوران و برجستگان فرهنگ معاصر، مثل مرحوم دکتر پرویز ناتل خانلری، ادیب فرهیخته و آقای دكتر محمد على اسلامي (ندوشن) محقق جامعه شناس، در راستاي مقوله (مبحث) شماره پیش، بررسی های بیشتری را ادامه میدهیم. مقدمتا باید خاطر نشان ساخت که یک فرد تحصیل کرده ایرانی شایسته است که ملیت و مملکت خود را بشناسد و بداند که در ادوار گذشته چه اتفاقات و تحولاتی در مملکت او رخ داده است. باید بداند ریشه اولیه ملت ایران در چه زمانی و از کجا شروع به نشو و نما كرده است. آريايي ها چه كساني بوده اند، چگونه به پهن دشت ایران آمدند و بعدا چه سلسله هایی در ایران حکومت کرده اند. اسکندر یا اعراب یا چنگیز خان چگونه بر ایران مسلط شدند و چند سال این تسلط دوام داشت و اثرات مادی، معنوی، فرهنگی و ادبی، مذهبی و سیاسی این تسلط ها چه بوده است، و بعد ها ایرانیها برای باز پس گیری استقلال و اعاده حاکمیت ملى خود چه كارها كرده اند. در دنيا تنها چند كشور و ملت، از قبيل ايران، چین، مصر، هند، روم و یونان هستند که تاریخ آنها را "هزاره ای" می شناسد، یعنی اینکه تاریخ و تمدن و فرهنگ کهنسال و چند هزار ساله اند و امروز هم وجود دارند. تعدادی از ملل قدیمی و کشور هایی از قبیل ایلام، سومر، كلده، أشور و غيره هم بوده اند كه يا بطور كلى از بين رفته اند و يا تجزیه شده که حالا دیگر اثری از آنها باقی نمانده است. بعضی از کشور های اروپایی و نیمکره غربی نیز دارای چند صد سال تاریخ بیشتر نیستند. بقیه كشورها هم كه يس از جنگ بين الملل اول و تجزيه خلافت عثماني و يا بعد از جنگ بین المللی دوم، تازه شکل گرفته اند که عمر موجودیت آنها تقریبا

و اما آنچه مورد نظر ماست، ایران، کشور عزیز و یگانه ایست که یک میلیون و پانصد و چهل هزار کیلومتر مربع وسعت دارد. گسترده در میان دو دریای عمان و خزر، دارای دو آبراه متبرک "چی چست" و "اروند رود" میباشد. کوه هایی که مانند اژدها بر گنج، گرداکرد آن چنبره زده اند. در این سرزمین، تفاوت دما از نقطه ای به نقطه دیگر در یک زمان واحد گاهی به پنجاه درجه سانتی گراد می رسد.

از آن بر خاسته اند، کورش، نخستین کشور گشای جهان که پس از فتوحات بابل و آشور و شوش و اکد، که اولین منشور حقوق بشر را در خصوص ساکنین آن متصرفات وضع کرد. خشایارشا پسر داریوش که به جبران ناکامی شکست لشکر کشی پدر در "ماراتون" از یونانیان، اقدام به هجوم گسترده کرد و با آنکه در مراحل اولیه پیروزیهایی داشت، کاری از پیش نبرد.. و از آن بر

خاسته اند، کاوه آهنگر، نخستین شورشگر ضد ستم، و زرتشت نخستین پیام

آور روشنایی وضحاک، نخستین ستمگر گیتی. باری، این کشور طی هزاران سال حایل (میانگیر) میان شرق و غرب بوده است.

همه تمدن های قدیم، از چین و هند و مصر و یونان و نیز "پیام حجاز" در این خطه سر بهم می اورند، بدون ایران سیمای دنیا چه بسا هبیت دیگری بخود میگرفت. سر بهم می اورند، بدون ایران سیمای دنیا چه بسا هبیت دیگری بخود میگرفت. اسکندر در اینجا عنان باز کشید و گر نه شرق دور را تا دورترین نقاط چین تسخیر می کرد. صحرا نوردان و مغولان در اینجا از نفس افتادند و گر نه تا انتهای اروپا پیش میرفتند. رومیان که در دنیا از هیچ هراسی نداشتند بجز از "پیکان های پارت" در آنسوی فرات متوقف ماندند. پس از آنکه همین ایران از جانب اسلام فتح شد که شرح وقایع آن مثنوی هفتاد من کاغذ شود، "هویت" خود را از دست نداد. و اسلام و نفوذش، از طریق همین ایران بود که شاید بتوان گفت به نیمی از جهان شناخته شده آن زمان، هند و بنگال و پنجاب و ترکستان و چین و مالزی و اندونزی راه یافت. (هم اکنون نیز غالب آثار هنری اسلام که در موزه های جهان به نمایش گذاشته میشود، دستاورد مردم ایران و یا مشنق شده از تمدن ایران است.) و لطیف ترین اندیشه انسانی جهان که عرفان باشد در همین ایران بالیده شده است (رشد یافته است.)

در خلافت اسلامی، با آنهمه رونق و شکوهی که داشت، تشکیلات دولتی و آداب اجتماعی همه از ایرانیان تقلید و اقتباس شده بود، در مدت شش قرن بعد از اسلام، ایرانیان اگر چه دین نوی را پذیرفته بودند، آداب اجتماعی خود را همچنان نگه داشتند و بعضی از این آداب را به دیگران نیز آموختند. هجوم مغول اگر چه ایران را زیر و زبر کرد و بسیاری از رسوم را بر انداخت، باز نتوانست درخت تناور ملیت ما را ریشه کن کند. در این سخن ها حقیقتی هست که در آن روزگاران ما بر اقوامی که با ما سر و کار داشتند، برتریهایی داشتیم. هر گاه در پیکار دست و بازوی ما از کار میماند، اندیشه و ذوق و هنر ما به میدان می آمد. به حکم جغرافیا، ایران در قلب حوادث جهان بوده است از چهار سو بر او فشار وارد میشده، با این حال از میدان بدر نمی رفته است.

از کاخ آپادانا تا خانه گلی حافظ فاصله چندانی نیست، آنزمان ملک مربی را زیر سیطره خود داشتیم و زمانی بعد ملک معنوی را. اینها که گفته شد حماسه خوانی نیست، یاد آور چند جریان است که در این سرزمین روی داده و تاریخ گواه آن هستند.

گواه رهرو آن باشد که سردش بینی از دوزخ

نشان عاشق آن باشد که خشکش بینی از دریا (حکیم سنایی)

Family Dentistry Dr. Hamid Rouhani, DDS

Brier Creek

Garner

7980 Arco Corporate Dr., Ste 102 Raleigh, NC 27617 919-908-1168

801 Highway 70 West Garner, NC 27529 919-661-4077

www.brightsmilesnc.com

7007-107.1000 四个一年代77.4000 市大区市大人。四十四年10000 市大区市场 大学,但可以上,以前是人名英里西里米拉西里人名英西里人名英西里人名 /《川京而水、《江江水南人而冬、一面下山、《八四八四八八里八八里八八里) STEER (Wirth 1) 区(四四百八月四日 日本人)年(日日日) 日本人日日本日、大日日日本(日) 中国工作品 田田(大) 医

نوشته: خانم مهرانگیز ابراهیمی احمدی

ويرايش: شهلا باقرى

بیستون، نزدیک همدان، یکی از آثار تاریخی ایران می باشد که در فهرست میراث جهانی یونسکو به ثبت رسیده است و کتیبه داریوش کبیر می باشد که در سال ۲۱ ۵۲ قبل از میلاد به سه زبان ایلامی، بابلی و آرامی(پهلوی) نوشته شده و دربالای کوه نقش گشته است. بیستون از مدارک مهم تاریخ ایران است که

باعث رمز گشایی و خواندن زبان های ایلامی و بابلی شده است. 💎 کمبوجیه، پسر کوروش، در سال ۲۰ 🗗 قبل از میلاد به مصر حمله کرد و آن کشور را تسخیر نمود. او به دلیل قحطی در مصر، مقدار بسیاری غلّه و مواد غذایی وارد مصر کرد. نقاشیهای دیواری در آن کشور، کمبوجیه را در حال احترام به خدایان مصر نشان میدهد. او به هیچوجه دین ایرانیان را به مصریها تحمیل نکرد و به آنان بی احترامی ننمود. در زمانی که کمبوجیه در مصر بود (۵۲۲ قبل از میلاد،) شخصی به اسم "گیومات" بردیا، برادر کمبوجیه را به قتل رساند و خود را به اسم او پادشاه ایران اعلام کرد. در تاریخ او به نام "بردیای دروغین" شناخته شده است. وقتی کمبوجیه از این جریان با خبر شد، فورا تصمیم گرفت که به ایران بر گردد ولی در طول بازگشت، به سبب یک پیشامد در گذشت. بعضی ها معتقدند که او به علت افسردگی شدید، خود کشی کرد. کمبوجیه از خود جانشینی به جای نگذاشت.

در این زمان، داریوش که یکی از پسر عموهای کمبوجیه بود، برای باز گرفتن تاج و تخت پادشاهی اقدام کرد و بردیا را از بین برد و پادشاه شد ولی تا مدتی با افراد دیگر که سر به شورش گذاشته بودند به جنگیدن ادامه داد. اقوام مختلف، منجمله پارسها و ماد ها در این اغتشاشات شرکت داشتند تا آنکه در سال ۲۱ ۵ قبل از میلاد، داریوش پادشاه بدون رقیب در ایران گشت. به مناسبت تاجگذاری، او دو نوع سکه به نام داریک (طلا) و سیکو (نقره) در اختیار مردم گذاشت که بعد ها یکی از رایج ترین سکه ها در دنیای باستانی شد و سیستم اقتصادی استوار و پایداری را در ایران باستان بر قرار کرد.

داریوش در زمان سلطنت خود ثابت کرد که ر هبری خردمند و مقتدر است. او به آموزش اهمیت زیادی می داد و به همین مناسبت خط آرامی یا فنیقی را جایگزین خط میخی کرد که بعد ها خط پهلوی نام گرفت. داریوش در طول پادشاهی خود شاهراه بزرگ کورش را به اتمام رساند و جاده سراسری آسیا را احداث کرد که از خراسان به مغرب چین می رفت و بعد ها به نام جاده ابریشم باز شناخته شد. کاخ پرسپولیس به دستور داریوش بزرگ ساخته شد. ساختمان مجموعه پرسپولیس بیش از هشتاد سال طول کشید. مجلل ترین کاخ این مجموعه، آپادانا، در زمان داریوش ساخته شده است. داریوش بزرگ حکمرانی با قدرت و سازمان دهی با کفایت بود و مقررات زیادی در دوره حکومتش برای اداره کردن کشور ایجاد کرد. یکی از کار های او، تعویض کردن تقویم بود . او برای اصلاح تقویم ایران، نجوم شناسان مختلف از جمله دانشمندان بابلی را بسیج کرد. در تقویم جدید، روزها سی روزه بودند و روز اول و پانزدهم ماه تعطیل بود. در طول سال، پنج عید مذهبی و سی و یک روز تعطیل رسمی شامل عید نوروز و

داریوش همچنان پادگان و ارتش را در ایران پایه گزاری کرد. در زمان او چاپارخانه و پست نیز در ایران ایجاد شد. در زمان امپراطوری داریوش، ایران به ناحیه های بزرگی تقسیم شد و حکمران هر ناحیه را ساتراپ مینامیدند. برای هر ناحیه مالیات معینی تعیین شده بود که دفاع نظامی آن ناحیه را تضمین می کرد. هندوستان در زمان داریوش یکی از نواحی زیر تسلط ایران بود که به حکومت داریوش مالیات میداد.

داریوش که پیرو آموزش و علم بود درزمانی که فیثاغورث تبعید و به محل تولدش در ساموس باز گشته بود، بر این نواحی حاکم بوده و از فیثاغورث حمایت کرد.

دارپوش بزرگ در سن ۴۴ سالگی بعد از بیماری کوتاه مدتی در گذشت و در نقش رستم مدفون شد. او در کتیبه ای که درآرامگاهش در بیستون به جای گذاشته، از نزدیکی خود به اهورا مزدا صحبت میکند و از تمام ملیت هایی که بر آنها فرمانروایی می کرده یاد آوری می نماید. این مردم شامل مادها، پارت ها، و مناطق ایلام، باکتریا، هند، مصر، سرزمین عرب، ارمنستان، لیدیا، یونان، بابل، آشور، لیبی، نوبیا و ملل دیگری میشوند. خشایارشا، پسر داریوش از همسر اولش آنوسا دختر کورش، پس از مرگ داریوش به جانشینی او انتخاب شد.

فكاهي

Shahrzad **AFSHINPOUR**

شهرزاد افشین پور مشاور خرید و فروش املاک مسکونی

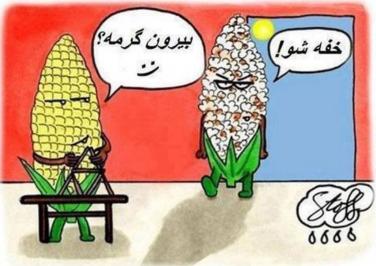
Realtor, Broker, GRI, SFR, ASP, SERS

safshin@kw.com, 919-616-6166 WWW.IStageAndSell.com

The Realtor You Can Trust!

دوت دوست باهم میرن شیرینی فروشی. اولی می بینه کسی حواسش نیست، سه تا شیرینی میذاره توی جیش و وقتی میان بیرون به رفیقش میگه: اینارو ببین! به این میگن زرنگی! دومی میگه: این که چیزی نیست، بیا بریم زرنگی رو نشونت بدم! برمی گردن توی شیرینی فروشی و اون به شیرینی فروش میگه:

سه تا شیرینی بده میخوام واست جادو کنم!

سه تا شیرینی بده میخوام واست جادو کنم! شیرینی فروشه اولیشو میده، طرف می خوره، دومیشم میده طرف می خوره، سومیشم می خوره! شیرینی فروشه میگه: پس کو جادوش؟

پات و گراه از گراه کن؛ صحیح و سالم پیداش میکنی.

داشت عباسقلی خان پسری...

داشت عباسقلی خان پسری پسر بی ادب و بی هنری

نام او بود على مردان خان كلفت خانه ز دستش به امان

هر چه میگفت ننه لج میکرد دهنش را به ننه کج می کرد

هر چه می دادند میگفت کم است مادرش مات که این چه شکم است

هر کجا لانه گنجشکی بود بچه گنجشک در آوردی زود

هر سحر گه دم در بر لب جو بود چون کرم به گل رفته فرو

ای پسر جان من این قصه بدان تو مشو مثل علی مردان خان

ایرج میرزا

در سرزین من چندی است واژه یلی واژگون شده اند ایجا گنج را جنگ میخوانند، ومان را نامردو قهقه را ب<mark>ی بی</mark> در دمان وزداست ، در دمان درداست و گرک بهان گرک ، میدانی چرا ؟ چون در سرزمین من ن**مادان** از هر طرف بموراه نادان است

توضیحی کوتاه در باره موسیقی دستگاهی ایرانی

نوشته شهرام مظهرى

نگارنده این متن مختصر، هیچ ادعایی در زمینه موسیقی ایرانی نداشته و صرفا خود را شاگرد و طرفدار این علم و هنر زیبا می داند. لذا کم و کاست این نوشته را بر من منت نهاده و ببخشایید. شهرا م مظهری

موسیقی دستگاهی ایران

آنچه که امروزه آن را موسیقی اصیل یا سنتی ایران می نامیم، حاصل هزاران سال بداهه خوانی، نغمه پردازی، نوا سازی، آموزش سینه به سینه و تعلیم و تربیت شفاهی و حرفه ایی از استاد به هنر آموز می باشد. این موسیقی اساسا بیانگر احساسات واقعی ایرانیان در طول تاریخ است. به همین دلیل در آن غم، اندوه، شادی، وجد، هیجان، اعتراض و حال و هوای عمیق و سطحی احساسی شنیده می شود. قابل توجه است بگوییم که دستگاه ها و گوشه های تابع آنها تقریبا نغمه های تمامی مناطق ایران زمین را پوشش میدهد و بیان میکند. در ضمن موسیقی ایرانی همواره متاثراز ادبیات غنی ایران، و ترکیبی تفکیک نا پذیربا آن داشته است.

شاید بزرگترین شاخص و حسن موسیقی ما چه در آموزش و یاد گیری و چه در اجرا، ترکیب، مقررات، نظم و فرمول خاص آن است که دستگاه نامیده می شود. موسیقی دستگاهی ایرانی شنونده را گاهی به تفکر می اندازد، گاهی به اوج می برد و در برخی موارد، به زیر می کشاند. شنونده اگر علم به دستگاه ها و حالتهای آنها را داشته باشد، طبیعتا از این موسیقی بیشتر لذت می برد.

همانطور که گفته شد، موسیقی دستگاهی ایران از اسلوب و فرمول خاصی پیروی می کند. به عبارت دیگر باید ردیفی و ترتیبی نواخته و خوانده شود. قطعات تدوین شده از تقدم و تاخر سازمان یافته خاصی بر خوردار هستند. ردیف نوازی و ردیف خوانی چارچوبی به عبارت زیر دارد:

از پیش در آمد شروع شده به در آمد، آواز، چهار مضراب (قطعات ضربی و ریتمیک)، اوج یا مخالف، فرود و تصنیف را در خود می گنجاند و با رنگ که معمولا با یک ریتم تند است خاتمه پیدا می کند.

اجزا و تکه های یک دستگاه را گوشه میگویند که با یک ترتیب منظم، خاص و متشکلی نواخته و خوانده می شود. دستگاه را می توان یک سیستم منظم موسیقی دانست. نوازندگان و آواز خوانان می توانند با سلیقه، استعداد، علاقه مندی و احساس خود گوشه ها را آزادانه انتخاب و اجرا نمایند. مسلما حالتهای احساسی و ریتمیک قطعات از چکامه های انتخاب شده تاثیر می پذیرند.

موسیقی ما دارای هفت دستگاه، پنج، شش، و یا هفت آواز می باشد. آوازها از متعلقات دستگاه های اصلی هستند. تمامی این دستگاه ها و آواز ها اجزای کوچکتر و کوتاه متعلق به خویش دارند که به آن گوشه میگوییم.

دستگاه ها:

دستگاه شور: متعلقات آن: (آوازها) دشتی، ابو عطا، افشاری، بیات ترک و بیات کرد.

دستگاه همایون: متعلقات آن (آواز ها): اصفهان و برخی معتقدند که شوشتری را هم در همایون باید آواز نامید.

دستگاه ماهور

دستگاه سه گاه

دستگاه چهار گاه

دستگاه راست پنج گاه

دستگاه نوا

هنرمندان موسیقی ایرانی تنها پس از سالها آموزش نزد استادان متفاوت، تمرین، تصحیح، پالایش و اجرا قادرند که مستقلا ردیف و دستگاه های موسیقی ایران را بنوازند.

شهرام مظهری بنیانگذار و سرپرست گروه موسیقی آزادی در شارلوت کارولینای شمالی است. ایشان رییس بخش و استاد تولید برنامه های تلویزیونی در دانشگاه یورک میباشد.

Nutrition

ذخیره و نگهداری از آؤکادو:

آؤکادو میوه مفید و خوشمزه ای است که در غذاهای مختلف مانند سالاد، همبرگر و گواکومولی به کار برده میشود. در خرید آؤکادو، میوه هایی را انتخاب کنید که پوست سفت داشته و لکه های نرم نداشته باشند. برای نگهداری آؤکادو این چند نکته را رعایت کنید:

کاملا برسد. رسیده بودن میوه را میتوانید با فشار مختصر امتحان کنید. اگر با فشار مختصر پایین برود، نشانه رسیده بودن میوه است. معمولا چهار تا هفت روز طول میکشد که آؤکادو برسد.

۲ - برای سریع کردن رسیدن این میوه میتوانید آنرا در یک پاکت کاغذی بگذارید. اگر یک سیب یا موز هم در پاکت بگذارید، آؤکادو حتی زود تر میرسد. با این روش، معمولا در عرض یک تا سه روز میوه می رسد.

۱ - آؤکادو را در حرارت اطاق نگهداری کنید تا

۳ - آوُکادوی رسیده را اگر قصد استفاده ندارید در کیسه پلاستیکی در یخچال نگهدارید. با این روش، سه تا پنج روز به عمر میوه اضافه میشود.
 ۴ - اگر آوُکادو را برش داده اید، برای جلوگیری از سیاه شدنش، آنرا در لفافه پلاستیکی محکم بیپچید و در یخچال بگذارید.
 اگر چند قطره آب لیمو یا لیمو ترش روی قسمت باز شده آن بریزید از سیاه شدن میوه جلو گیری میکند.

۵ – نگهداری آؤکادو در یخدان: این میوه در یخدان یا فریزر خوب می ماند. برای نگهداری در یخدان، اول میوه را خوب بشرید. پوست آنرا کنده و بعد خوب نرم و له کنید (پوره). نصف قاشق غذا خوری آب لیمو برای هر آؤکادو که استفاده کرده اید روی پوره بریزید که از سیاه شدنش جلو گیری کند. میوه آماده شده را در کیسه پلاستیکی مخصوص یخدان یا ظرف مخصوص بخدان یا ظرف ممکن است هوای آن را خارج کنید. تاریخ روی آن است هوای آن را خارج کنید. تاریخ روی آن بگذارید و در عرض شش ماه آنرا مصرف

How to Store Avocados

Buttery rich and healthy, avocados are available year-round and delicious in everything from salads and burgers to the perennial favorite, guacamole.

At the supermarket, look for avocados with firm skin and no soft spots. Once you're home, follow these simple steps for enjoying the maximum taste and shelf life from your avocados:

1- Store avocados at room temperature until they're fully ripe.

You can tell if an avocado is ripe by giving it a gentle squeeze if it yields to that light pressure, it's ready to use.

Store unripe avocados at room temperature. It generally takes anywhere from four to seven days for a hard avocado to fully ripen.

2 - Running out of time? Speed up the ripening process.

You can speed up the ripening process by putting your avocados in a brown paper bag placing an apple in the bag will help hurry things along even more. This will usually cut down the ripening time to 1 to 3 days.

3 - Store fully ripe avocados in the refrigerator.

If you've got fully ripe avocados that you do not want to use right away, place them in the fridge in a plastic bag. There, they'll usually keep well for another three to five days.

4 - Keep cut-up avocados tightly wrapped.

To keep cut-up avocado from turning brown, wrap it tightly in plastic wrap before refrigerating sprinkling a small amount of lemon or lime juice onto the exposed avocado flesh will also help prevent discoloration.

5 - Stash leftovers in the freezer.

Avocados freeze very well, with just a little bit of extra preparation. To freeze: Wash, peel and then puree the avocados. Add to the puree 1/2 tablespoon of lemon juice for every avocado used to prevent browning. Place the puree in covered airtight containers or heavy-duty freezer bags and use within six months for best quality.

Store avocados with apples or bananas in a brown paper bag to speed up ripening.

ICSNC News

اخبار كانون

بیست و هشتمین فستیوال بین المللی رالی در اکتبر ۲۰۱۳

از بالا به پائين و راست به چپ:

۱ - مجید روح افزا ، هنرمند خوشنویس، و شبنم نصیر هنرمند نقاش

۲ - شبنم نصیر، ۳ - فریدون و شریل موسوی، ماریا و دیوید تونن

۴- آزیتا ویلسون ۵ - جوایز قدر دانی از نازی کایت و بهترین غرفه

۶- شریل موسوی و ماریا تونن برندگان جایزه بهترین غرفه

هنگ

The Sweet Taste of Success at the 28th International Festival of Raleigh

Two victories for the Iranian team

Raleigh's 2013 International Festival was a spectacular success story for the Triangle Persian community under the leadership of Fereydoon Moosavi, chair of the ICSNC Festival Committee.

Two wonderful awards capped off the weekend. Nazi Ahmadi Kite, key long term member of the ICSNC and the International Festival organizing team was honored with a very special award. We quote from the tribute paid to our good friend Nazi in the Festival program.

Mehrnaz ("Nazi") Kite has been a dedicated supporter of International Focus and the International Festival for over two decades. A member of the Persian community, she showed her leadership and abilities, building the Iranian Cultural Society of North Carolina and the Festival as they grew side-by-side. Through the years, Nazi has served on the International Focus Board of Directors including four terms as president. ... Nazi, you ARE the Festival – we would not be the same without you! THANK YOU from all of us for your wisdom, altruism, and dedication!!!"

And, adding to the honors, our Cultural Booth won the Best of Festival Award!! Our congratulations to the cultural booth committee led by Cheryl Moosavi and Maria Ahmadi Thoenen!

As has been the case every year, the calligraphy booth was a popular stopping point for Festival visitors. Our thanks to Mrs. Ebrahimi, Dr. Bat-haee and Mr. and Mrs. Jabbarzadegan. And of course, the delicious Persian cuisine served by Mr. and Mrs. Sanjar added the finishing touch to a wonderful showing by the Iranian community.

Our thanks to the many, many volunteers who did step forward and contribute! Visit our icsnc.org web site for a list of all our wonderful volunteers and terrific festival photos.

در فستیوال بین المللی رالی سال ۲۰۱۳ ، کانون فرهنگی ایرانیان دستاورد های چشمگیر و اقتخار آمیزی داشته که حاصل کوشش مسؤلین و اعضای کانون می باشد. تیم ایران زیر نظارت و راهنمایی رئیس کمیته فستیوال بین المللی کانون، آقای فریدون موسوی، اعضای کمیته و تعداد زیادی از داوطلبان هموطن و آمریکایی، به این افتخار نایل شد. دو جایزه مهم حاصل این فستیوال بود. جایزه اول به خانم نازی کایت، عضو و یکی از بنیانگزاران کانون و از اعضای فعال فستیوال بین المللی در طول سالیان گذشته، برای خدمات پر ارزش ایشان به فستیوال اهدا شد. در موقع تقدیم جایزه این کلمات برای قدر دانی نازی گفته شد:

"مهرناز (نازی) کایت یکی از حامیان وفادار و معتبر فوکوس و فستیوال بین المللی در بیست سال گذشته بوده است. نازی شایستگی و توانایی خود را در مدیریت با بنیانگزاری کانون فر هنگی ایران و فستیوال که در کنار هم رشد کرده اند نشان داد. در طول این سالیان، نازی عضو هیأت مدیره اینترنشنال فوکوس بوده و چهار بار به عنوان رییس این سازمان خدمت کرده است. نازی، شما هویت و اسانس این سازمان می باشید. با تشکر فراوان ازفرزانگی، نوع دوستی و اهدای وقت خود برای خدمت به دیگر ان!"

جایزه دیگری که نصیب کانون شد، مهمترین جایزه فستیوال میباشد. غرفه فرهنگی ایران برنده بهترین غرفه فستیوال شد. پیوند تبریک فراوان به اعضای کمیته غرفه فرهنگی ایران به مدیریت ماریا احمدی تونن و شریل موسوی عرض میکند.

مانند سالیان گذشته، غرفه کالیگرافی یکی از نقاط مورد علاقه اکثریت بازدید کنندگان بود. تشکر فراوان از خانم ابراهیمی، دکتر بطحایی و خانم و آقای جبارزاده برای اداره غرفه خوش خط نویسی. غذاهای لذیذ ایر انی به وسیله خانم و آقای سنجر تهیه شده بود که نمایش هنر و فرهنگ ایران را کامل کرد.

تشکر فراوان به داوطلبانی که وقت خود را برای پیشرفت نام و فرهنگ ایران به فستیوال اهدا کردند. لطفا برای لیست نام داوطلبان و عکسهای فستیوال به وب سایت ما مراجعه کنید.

www.icsnc.org

شرکت خدمات کامپیوتری بالاتک با مدیریت عظیم صبوری با ۲۹ سابقه کار در رشته های کامپیوتر و الکترونیک

Balatech Inc is an IT solutions and computer services company located in Cary, NC. We have been serving residential, small and mid size businesses in the area since 2003.

Our services include:

- Custom build desktop and server computers
- Expert computer repair and virus removal
- Secure VPN setup for accessing remote office computers
- Site to site VPN setup connecting multiple branch locations
- Automatic Data backup
- Wireless & wired networking setup
- Security audits for businesses
- Free estimates and consultations

(919) 244-8375 527 Keisler Drive Cary, NC 27518

بیست و هشتمین جشنواره بین المللی رالی در ماه اکتبر بر گزار شد. ایرانیان باری دیگر یکی از ستارگان درخشان این جشنواره بودند. موضوع امسال غرفه فرهنگی "هنر، موسیقی و فرهنگ" بود. خوشبختانه غرفه ایران در میان ۳۵ غرفه شرکت کننده مقام اول را دریافت نمود. زحمات خانم ماریا احمدی تونن و شرل موسوی احمدی در تزئین این غرفه، و تعدادی داوطلب در قسمت توضیح این غرفه، باعث شد که ایرانیان در خشش بیشتری داشته باشند و مقام اول را کسب کنند.

ولی چیزی که باعث شد من قلم بردارم، مقام اول ایرانیان نیست بلکه نبودن ایرانیان در قسمت ارائه رقص این جشنواره است. متاسفانه علیر غم در خواستهای مکرر مسئول ایرانیان در این جشنواره، آقای فریدون موسوی احمدی، هیچ دلسوزی مسئولیت یکی از رقصهای کودکان، نوجوانان و یا بزرگسالان را بطور کامل قبول نکرد. در سالهای گذشته و از زمان شروع این فستیوال، رقص و هنر نمائی ایرانیان یکی از پر تماشا ترین قسمت های این جشنواره بود. همه میپرسیدند "چرا ایرانیان رقص ندارند؟" ایرانیانی که در تمام جشنها و مهمائی خود به رقص اهمیت می دهند و بیشتر اوقات، صحنه رقص جا برای رقصندگان کم میاورد! ایرانیانی که از فستیوال استقبال نکردند به دلیل اینکه رقص ایرانی نبود! اگر رقص اینقدر برای استقبال مردم مهم است چرا کسی این وظیفه مهم را قبول نکرد. بقول یکی از دوستان، ما در تالار وحدت تهران رقص ایرانی دیدیم ولی در تالار بزرگ شهر رالی ندیدیم! این مسئله جای افسوس بسیار دارد. چرا ما همیشه منتظریم که کسان دیگری مسئولیت کار ها را به عهده بگیرند؟ چرا هر کدام از ما آستین بالا نمی زنیم و به انجام این گونه برنامه ها کمک نمی کنیم؟ چرا فقط انتظار داریم دیگران جلو بیافتند و ما دنباله رو باشیم. چرا هر کدام از ما نمی توانیم یا نمی خواهیم یک معلم و مربی باشیم؟ چرا به مسئله شناخت فر هنگمان در این منطقه و در جشنواره هائی مانند جشنواره بین المللی که بازدید کنندگان بسیار دلرد اهمیت بیشتری نمی دهیم؟ چرا قبول نمی کنیم که توسعه فر هنگ تاریخ و فر هنگمان مسئول هستیم؟ گرفتاریهای کاری و خانوادگی و اجتمائی و در سی گریبانگیر همه ما می باشد و نباید سدی باشد بر ای انجام خدمت به توسعه فر هنگ کشوری که باعث افتخار ما می باشد و به آن عشق می ورزیم. دلیل نداشتن رقص ایرانی جلوی آینه تک تک ما می باشد. به امید همت و همکاری در برنامه های فرهنگی آینده این منطقه.

نازی کایت و ماریا تونن برندگان جوایز در فستیوال بین ا لمللی

برنامه های آینده کانون کنسرت پریسا: ۲ نوامبر جشن یلدا: ۱۵ دسامبر جشن سده: ۲۵ ژانویه چهار شنبه سوری: ۱۸ مارچ جشن نوروز: تاریخ در آینده اعلام می شود

ICSNC Future Events

Parissa's Concert November 2

Yalda Celebration December 15

Jashn Sadeh Jan 25

Chahar Shanbeh Souri March 18

Nowrouz Celebration: Date TBD

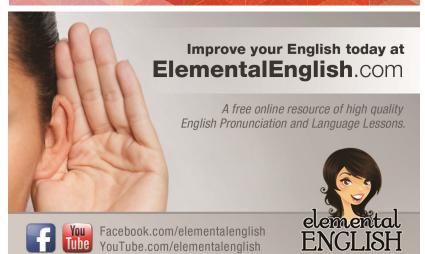
Minoo Rakhsha, CPA

Certified Public Accountant

Individual and Business Income Tax Preparation Individual and Business Accounting Tax Planning and Business Consulting Bookkeeping and Payroll Services QuickBooks Setup and Training

Tel: 336-577-2857 minoorakhsha@yahoo.com

عشقبازی به همین آسانی است که گلی با چشمی بلبلي با گوشي رنگ زیبای خزان با روحی نیش زنبور عسل با نوشی كار هموارهٔ باران با دشت برف با قلهٔ كوه رود با ریشهٔ بید باد با شاخه و برگ ابر عابر با ماه حشمهای با آهو برکهای با مهتاب و نسیمی با زلف دو کبوتر با هم و شب و روز و طبیعت با ما! عشقبازی به همین آسانی است... شاعري با كلماتي شيرين دستِ آرام و نوازشبخش بر روی سری پرسشی از اشکی و چراغ شب یلدای کسی با شمعی و دل آر ام و تسلا و مسیحای کسی یا عشقبازی به همین آسانی است... که دلی را بخری بفروشي مهري شادمانی را حرّاج کنی رنجها را تخفیف دهی مهربانی را ارزانی عالم بکنی و ببیچی همه را لای حریر احساس گره عشق به آنها بزنی مشتری هایت را با خود ببری تا لبخند عشقبازی به همین آسانی است... مجتبى كاشانى

ICSNC-Persian School Shabe Yalda Family Celebration

Sunday December 15th 4:00-8:00pm

Brier Creek Country Club

Music, Yalda Customs, Dance, Arts and Crafts, Dinner and more.

Adults: \$25, Children: \$15

Contact: mohadjers@gmail.com

شهلا رضواني

مشاوری دلسوز با ۲۰ سال سابقه در تمام امور مربوط به خرید وفروش خانه های مسکونی وساختمان های تجاری در سراسر کارولینای شمالی آماده همکاری با شما ميباشد ٠

Why not work with the best!

Shahla Rezvani

Office: (919) 960-6302 Fax: (919) 313-9849 Email: RezvaniS@hpw.com

"In the Coldwell Banker network of over 84,000

Sales Associates, it is evident that Shahla Rezvani rises to the top.

Shahla is consistently,

year after year, recognized as one of the

top agents not only in the

Triangle but in the nation

Randy Cox, Broker In

as well."

Charge

Website: www.ShahlaRezvani.com

Continued Achievements!

At the Awards of Excellence in March 2013, Shahla received the following honors:

- #6 Sales Associate in the Southern Region.
- Coldwell Banker International President's Premier
- #2 Coldwell Banker Associate in North Carolina
- CB-HPW Volume Leader of the Year
- CB-HPW Listing Associate of the Year
- CB-HPW Listings Sold Associate of the Year
- CB-HPW Associate of the Year Among 11 Offices and 700 Brokers
- *#8 Triangle Business Journal All Triangle Real Estate Companies

Shahla is a former hairdresser for the US Senate

TRAINING
BOSTON - LONDON - PARIS - MILLANO

کارشناس رنگ مو استاد برش مو

8401 Six Forks Road, Suite 104 Raleigh, NC 27615

Please call for Appointment Tuesday – Saturday

لطفا تماس بگیرید برای انتصاب سه شنبه - شنبه

www.shahlabeauty.com

Iranian Cultural Society of NC, P.O. Box 32217 Raleigh, NC 27622 NON-PROFIT ORG.
U.S. POTAGE
PAID
RALEIGH, NC

PERMIT NO. 754